

Legendární cyklozávod – opět v hurá podmínkách
PRAHA - DOKSY 2022 - 40. ročník
Memoriál Josefa Šimona a Lud'ka Kokty
26.5. – 79 km

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

Poř	jméno	kat.	team	čas
1.	Vejvoda Josef	D	CKKV Praha	2:27:31
2.	Sýkora Robert	C	CK Vinohradské Šlapky	2:29:16
3.	Tichý Vít	D	CK Vinohradské Šlapky	2:29:16
4.	Prager Karel	D	CK Vinohradské Šlapky	2:29:16
5.	Pöschl Vladimír	C	Bikepart	2:32:50
6.	Skála Radim	C	Sokol Veltěž	2:35:51
7.	Liška Pavel	D	CKKV Praha	2:42:29
8.	Ferenc Zbyněk	D	CKKV Praha	2:44:59
9.	Marek David	C	Agro Kolín	2:44:59
10.	Turek Mirek	D	CKKV Praha	3:02:33
11.	Lacina Roman	C	Polar – Plašáci Praha	3:15:08
12.	Šácha Pavel	C	Polar – Plašáci Praha	3:15:12
13.	Velíšek Jiří	E	CKKV Praha	3:36:09
14.	Videman Martin	D	Vysoká Libeň	3:43:04
15.	Kokta Michal	F	CKKV Praha	4:45:01

Premie kopec Řepín: 1. Sýkora Robert CK Vinohradské Šlapky 58:02
Vrchařská premie ROMANOV: 1.Vejvoda Jos. CKKV Praha 1:48:08

Jubilejní 40. Doksy – větrné a zhůry nebezpečné...

Tak už to jezdíme **40 let**. Silný vítr už jsme párkrát zažili, agresivní káně, útočící na hlavy cyklistů ještě ne. Vyprávět o tom může Jirka Velíšek, dva mocné klovance do přílby jej našťestí nerozhodily natolik, aby šel k zemi. Nálet zhůry zažila i dvojice Plašáků Praha, leč ve dvou ptáka natolik zmátli, že se nerozhodnul, kterou hlavu si vybrat a odlétl. Ostatně cyklisté byli předem varováni, o nebezpečí jsme se včas dozvěděli z médií.

Vraťme se na start, v poslední čtvrtek měsíce května odpoledne, u teplárny Třeboradice. S dostatečným předstihem, jak už je obvyklé, odstartoval otec závodu (pár let i nestor) Michal Kokta. Když jsem na start dorazil s autem, abych mu vzal batoh, čekal tam jen Jirka Velíšek s tím, že Michal před chvílí vyjel. Odstartoval jsem i Jirku a vydal se na trasu dohonit Michala a vzít mu batoh. Počítal jsem tak do Mratína, nanejvýš do Kostelce. Zastihnul jsem ho až ve Všetatech na návsi, v družné besedě se svou fanynkou. Ještě že tak. Dál, než do Čečelic bych ho honit nemohl, prostě jelo mu to letos skvěle. Pak už byl nejvyšší čas vrátit se k teplárně.

Tam se již sjížděli ostatní přihlášení závodníci. Start byl jako vloni posunut na 15 hodin. Těsně před startem se přihnal jeden nepřihlášený cyklista – „je poslední čtvrtek v květnu, tak jsem zkusil zajet k teplárně, a vyšlo to!“ Ještě malé (vyslyšené?) přání dvojice Plašáků Praha o vlašný začátek závodu, aby aspoň na chvíli ochutnali tu báječnou atmosféru závodu v balíku. K mému překvapení, hned po startu zaostává Martin Videman, o pár km dále i Zbyněk Ferenc. Další síto přišlo v Čečelicích, Byšicích a na dlouhé rovině k Řepínu. Tam, na místním kopci, v obvyklém místě cíle prémie, jsem zaznamenal vítěze a počkal i na odpadlíky. A příjemné setkání k tomu - na závod se přijel podívat i dlouholetý účastník a zasloužilý sponzor OTTIS Ota Zábranský. Chvíli jsme poklábosili, já musel spěchat za závodníky. Blížili se totiž k místu působení výše uvedeného nebezpečného káněte. Nikdo víc už ale ránu do přílby nedostal. Na vrcholu nejtěžšího stoupání závodu, na Romanově kolem profičel Michal Kokta, dřív ho čelo předjíždělo vždy kolem Nebužel!!! Zde se znovu potkávám s Otou, je s ním i Standa Derfl starší (kolik spurtů o místo na veteránské bedně jsem s ním v devadesátých letech vybojoval). Tak jsme si tam tři pětasedmdesátníci krásně zavzpomínali na staré Doksy. Než se přihnal Pepa Vejvoda coby vítěz vrchařské prémie. Už se ho jen na chvíli držel Tichý ze Šlapek, ale dál už Pepa kraloval v úniku až do cíle. Trojice Šlapek se sice seřadila do vzorné stíhací formace, docela jsem počítal, že mohou Pepu sjet, ale už to hoši nestihli. Vítězem 40. ročníku – avizovaného jako posledního, se tedy stal Josef Vejvoda (pro mne stále člen CKKV), nyní jezdící ve spartánském dresu. Podobný sólo únik z Romanova do cíle se mockrát nepodařil, dříve Mráček, později profici Jakub Svoboda a Hruška, musel bych hodně zapátrat v archivech.

Terasa fungovala bez výčepu, jen pro vyhlášení výsledků a pár lahváčů, nocující se ubytovali a pokračovalo se v restauraci Kočí. Jídlo dobré, leč čekací doba velmi dlouhá, kde se dobře vaří, tam se dobře daří, ale bývá tam nával. Pití dobré a bez čekání. Borci ze Šlapek letos nenocovali, takže se nejspíš brzy končilo. Budou avizované poslední Doksy opravdu poslední? Všeobecný pocit z krásného závodu tryskal do přesvědčení, že pokračování prostě být musí...

